

Skład zespołu :

- Lech Szprot - klarnet, sax alt - kierownik zespołu
- Jerzy Kuszakiewicz - trąbka
- Aleksander Michalski - klarnet, sax tenor
- Waldemar Wolski - puzon
- Włodzimierz Halik - sax bas
- Krzysztof Marszałek - banjo
- Edward Tomczyk - perkusja
- Jerzy Cembrzyński - kontrabas

Dyskografia :

- Entertainer
- Old Jazz Road
- I'm Looking Over a Four-Leaf Clover
- At the Jazz Band Ball - Polskie Nagrania
- At the Brass Band Ball
- 30 years Story S.N.Dz. "HARD"
- Lets Go Dixie! - Dresden Jazz Festival
- Dardanella - Tonpress
- Vistula River Jazz Band & Kombatanci
- Vistula RBB live in Akwarium - Polonia Records
- Vistula RBB Polish Jazz vol.13
- Vistula RBB Polish Jazz vol.51

PROGRAM :

Standardy jazzu tradycyjnego

16 września 2007

Willkommen

C'est Magnifique

Lambeth Walk

I've Found a New Baby

Mood Indigo

Hello Dolly

Dardanella

Alexanders Ragtime Band

Bei Mir Bist Du Schoen

Przerwa

Saratoga Shout

Easy Winners

All of Me

Tin Roof Blues

Down by The Riverside

Va Banque

When Your Smiling

Tiger Rag

Sweet Georgia Brown

Vistula River Brass Band

Zespół założył kornecista Mario Wachowiak. Miało to miejsce w 1968 roku, gdzieś pod żaglami, na Jeziorach Mazurskich. Wraz z bratem, puzonistą Markiem Wachowiakiem i bandzystą Andrzejem "Słonym" Umińskim stanowili założek grupy o nazwie "Vistula River Brass Band".

Od początku do chwili obecnej grają swoją ukochaną muzykę - stary, dobry jazz tradycyjny.

Zespół ma w swej kolekcji 12 LP i 8 CD, które mogą być przykładem dobrze wyważonego, stylowego, a zarazem żywiołowego brzmienia starego jazzu. Muzyka "Vistuli" jest swingująca, pełna temperamentu, poparta znakomitą stylowością solówek, w których krytycy cenią sobie wyjątkową wierność kanonom jazzu tradycyjnego. Brzmienie partii zespołowych porównywane bywa z brzmieniem orkiestr amerykańskich okresu międzywojennego. Doświadczenie estradowe muzyków sprawia, iż koncerty na żywo to wspinały, niezapomniany show.

Dorobek nagród "Vistuli" stanowią: dwukrotnie główna nagroda - "Złota Tarka" 1976 i 1977, "Złoty Koń" w Belgii, "Gold Washboard" w Anglii oraz "Złota Tarka" na Festiwalu Old Jazz Meeting - Hawa 1998 .

Chociaż zespół zbliża się do jubileuszu czterdziestolecia, jego żywiołowego i witalnego stylu nie naruszył żąb czasu. Cieszą swoim graniem publiczność gdziekolwiek występują. Przekonajcie się państwo sami słuchając jazzu w wykonaniu zespołu "**Vistula River Brass Band**".

Lata siedemdziesiąte to niewątpliwie okres rozkwitu grupy. Zmienność składu była tak duża, że trudno jest ustalić wszystkich muzyków, którzy wówczas przewinęli się przez zespół. W latach 72/73 nastąpiły rewolucyjne zmiany w zespole. Przede wszystkim wstąpił do Vistuli trębacz Bohdan Styczyński jeden z najwybitniejszych polskich tradycjonalistów, kornecista i saksofonista Lech Szprot, oraz pianista i tubista Jerzy "Watson" Żebrowski. Został określony konkretny styl tj. amerykański "Traditional Jazz" wzorowany na orkiestrach przedswingowych (wczesny Ellington, bandy, w których grywał Bix Beiderbecke a w szczególności styl chicagowski). Wzorcami dla członków Vistuli byli jazzmani grający w kapelach Eddiego Condon. Próby odbywały się w klubie jazzu tradycyjnego "Stodoła". Pracowano ciężko i efektywnie. Wkrótce Vistula River Brass Band stała się jedną z najbardziej stylowych i rozpoznawalnych grup jazzu tradycyjnego.

Pod koniec dekady zespół nagrywa pierwsze płyty: "The Entertainer", "Old Jazz Road", oraz rozpoczyna karierę międzynarodową. Najpierw jest tournée po Skandynawii i krajach ówczesnego bloku wschodniego, następnie Niemcy, Holandia, Belgia, Szwajcaria, Austria, Francja.

Nadszedł też czas na laury. Dla każdego zespołu grającego w Polsce jazz tradycyjny, najbardziej prestiżowym festiwalem jest "Złota Tarka". Oto trofea zdobyte przez Vistulę na tym festiwalu. 1974 r. - Nagroda miesięcznika "Jazz" 1975 r. - Wyróżnienie równoznaczne z zajęciem drugiego miejsca. 1976 r. - Główna nagroda dla najlepszego zespołu tradycyjnego. 1977 r. - Główna nagroda dla najlepszego zespołu tradycyjnego. W 1998 r. w Hawie na festiwalu "Old Jazz Meeting" lider zespołu Lech Szprot odbiera z rąk prezesa P.S.J. trzecią Złotą Tarkę. Nagrodę tę, przyznano Vistuli za zasługi dla rozwoju polskiego jazzu.

W latach osiemdziesiątych następuje stabilizacja zespołu na scenie jazzowej. Występy na prestiżowym festiwalu "Jazz Jamboree" jest potwierdzeniem wysokiej pozycji w światku jazzowym. Vistula nagrywa kolejne płyty i odbywa kolejne tournée. W tym czasie instrumentarium zespołu to: saksofon altowy, saksofon tenorowy wymiennie na klarnety, kornet, puzon, suzafon, banjo i perkusja.

W trzeciej dekadzie zespół wkracza w mocno zmienionym składzie. W 2002 roku odchodzi niestety na zawsze, filar zespołu Bohdan Styczyński. Godnie zastępuje go świetny trębacz i wokalista Jerzy Kuszakiewicz. Drugim klarnecistą i saksofonistą zostaje wytrawny improwizator Aleksander Michalski. Ma miejsce spektakularna zmiana w sekcji rytmicznej, partię basu realizuje teraz Włodzimierz Halik na saksofonie basowym. Orkiestra występuje często dodatkowo z kontrabasem, co pozwala na większą elastyczność repertuarową, zwłaszcza gdy kontrabasistą jest wszechstronny Jerzy Cembrzyński godzący obowiązki koncertmistrza w Filharmonii Narodowej z muzykowaniem w Vistuli. W nowej rzeczywistości zespół występuje na prestiżowych imprezach krajowych i zagranicznych, czynione są przygotowania do wydania płyty i nakręcenia filmu z okazji zbliżającego się jubileuszu 40-lecia. Obecna Vistula River Brass Band to grono znakomych jazzmanów, tradycjonalistów skupionych wokoło lidera grupy Lecha Szprota. Vistula płynie dalej!